

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยงานภาคีในพื้นที่สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร และธนบุรี” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีตัวอย่าง ในพื้นที่สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานครและธนบุรี จำนวน 226 คน และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) และการทดสอบเชฟเฟ้ (Sheffé test) ผลการศึกษานำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ส่วนที่ 3 ทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ส่วนที่ 4 ทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีในการปรับปรุงการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ ทักษะ ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารายละเอียดข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีตัวอย่าง ผลการศึกษามีดังนี้

เพศ และอายุ

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.80 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย และร้อยละ 48.20 เป็นเพศหญิง เมื่อจำแนกตามอายุของประชากรที่ศึกษา พบว่า ร้อยละ 19.47 ของกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 17.26 มีอายุน้อยกว่า 30 ปีและมีอายุระหว่าง 41 – 45 ปีเท่ากัน ร้อยละ 15.93 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 15.50 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 14.60 ที่มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปีน้อยที่สุด (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเพศ อายุ

ข้อมูลทั่วไป	เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี (N = 226 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	117	51.8
หญิง	109	48.2
<u>อายุ</u>		
น้อยกว่า 30 ปี	39	17.26
31 – 35 ปี	35	15.49
36 – 40 ปี	36	15.93
41 – 45 ปี	39	17.26
46 – 50 ปี	33	14.60
50 ปีขึ้นไป	44	19.47
รวม	226	100

ระดับการศึกษา

พบว่า ร้อยละ 64.60 ของกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 16.40 จบการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ร้อยละ 10.60 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. ร้อยละ 6.60 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 1.80 เท่านั้นที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี (N = 226 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	4	1.8
มัธยมศึกษาตอนต้น / ปวช.	15	6.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวส.	24	10.6
ปริญญาตรี	146	64.6
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	37	16.4
รวม	226	100

ลักษณะของหน่วยงาน

พบว่า ร้อยละ 20.40 ของกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 18.10 ปฏิบัติงานที่สถานที่ราชการในกระบวนการยุติธรรมและมูลนิธิ/องค์การสาธารณกุศล/สมาคมเท่านั้น ร้อยละ 15.90 ปฏิบัติงานอยู่ในสถานพยาบาล ร้อยละ 14.20 ปฏิบัติงานอยู่ในศาสนสถาน และมีเพียงร้อยละ 13.30 ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามลักษณะของหน่วยงาน

ข้อมูลทั่วไป	เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี (N = 226 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ลักษณะของหน่วยงาน</u>		
องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น	46	20.4
สถานที่ราชการในกระบวนการยุติธรรม	41	18.1
มูลนิธิ/องค์กรสาธารณกุศล/สมาคม	41	18.1
สถานพยาบาล	36	15.9
ศาสนสถาน	32	14.2
สถานศึกษา	30	13.3
รวม	226	100

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

พบว่า ร้อยละ 48.2 ของกลุ่มตัวอย่าง ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีเป็นระยะเวลา 7 ปีขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 22.1 ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีเป็นระยะเวลา 3 – 4 ปี ร้อยละ 19.9 ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีเป็นระยะเวลา 5 – 6 ปี และมีเพียงร้อยละ 9.7 ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีเป็นระยะเวลา 1 – 2 ปี (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4
จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไป	เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี (N = 226 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน</u>		
1 – 2 ปี	22	9.7
3 – 4 ปี	50	22.1
5 – 6 ปี	45	19.9
7 ปี ขึ้นไป	109	48.2
รวม	226	100

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงาน
บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความหมาย วัตถุประสงค์ รูปแบบการทำงานบริการสังคม กิจกรรมการทำงานบริการสังคม และหลักเกณฑ์ในการทำงานบริการสังคม ผลการศึกษามีดังนี้

2.1 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความ
ประพฤติด้านความหมาย

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านความหมาย ผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ตอบถูกต้องมี 4 ข้อ ได้แก่

การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และการทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ร้อยละ 99.12 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 0.88 ตอบผิด เท่ากัน

การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ร้อยละ 93.81 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 6.19 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคม หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดทำงานสาธารณะประโยชน์ทดแทนการลงโทษจำคุก ร้อยละ 90.71 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 9.29 ตอบผิด

ประเด็นนำสังเกต กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากกว่าถูกในข้อต่อไปนี้

การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการจำกัดเสรีภาพและเวลาพักผ่อนส่วนตัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 27.88 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 72.12 ตอบผิด (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ
การทำงานบริการสังคมด้านความหมาย

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านความหมาย	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		คำตอบ ที่ ถูกต้อง
	ตอบถูก	ตอบผิด	
การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	99.12 (224)	0.88 (2)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	99.12 (224)	0.88 (2)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	93.81 (212)	6.19 (14)	ถูก
การทำงานบริการสังคม หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดทำงานสาธารณะประโยชน์ทดแทนการลงโทษจำคุก	90.71 (205)	9.29 (21)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการจำกัดเสรีภาพและเวลาพักผ่อนส่วนตัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ	27.88 (63)	72.12 (163)	ถูก

2.2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านวัตถุประสงค์

ผลการศึกษาในระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านวัตถุประสงค์ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ตอบถูกมากที่สุดทั้ง 6 ข้อ ได้แก่

วัตถุประสงค์หลักของการทำงานบริการสังคมเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 95.58 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 4.42 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ร้อยละ 95.13 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 4.87 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมเป็นการกระตุ้นให้ผู้กระทำผิดเกิดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคม ร้อยละ 94.25 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 5.75 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินึกสำนึกว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม ร้อยละ 89.82 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 10.18 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมเพื่อทำให้ผู้กระทำผิดรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 80.97 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 19.03 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมสามารถลดความบาดหมางระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหายได้ ร้อยละ 61.5 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 38.5 ตอบผิด (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ
การทำงานบริการสังคมด้านวัตถุประสงค์

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านวัตถุประสงค์	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		คำตอบ ที่ ถูกต้อง
	ตอบถูก	ตอบผิด	
วัตถุประสงค์หลักของการทำงานบริการสังคมเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้ถูกคุมความประพฤติ	95.58 (216)	4.42 (10)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี	95.13 (215)	4.87 (11)	ถูก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านวัตถุประสงค์	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		คำตอบ ที่ ถูกต้อง
	ตอบถูก	ตอบผิด	
การทำงานบริการสังคมเป็นการกระตุ้นให้ผู้กระทำผิด เกิดจิตสำนึกรับผิดขอโทษผู้อื่นและสังคม	94.25 (213)	5.75 (13)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ รู้สึกว่าคุณค่าต่อสังคม	89.82 (203)	10.18 (23)	ถูก
การทำงานบริการสังคมเพื่อที่ให้ผู้กระทำผิด รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	80.97 (183)	19.03 (43)	ถูก
การทำงานบริการสังคมสามารถลดความบาดหมาง ระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหายได้	61.5 (139)	38.5 (87)	ถูก

2.3 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความ ประพฤติด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม

ผลการศึกษาระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการ
สังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ตอบถูกต้องมี 6 ข้อ ได้แก่

การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานต้องคำนึงถึงความแตกต่างเพศ
ร้อยละ 82.3 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 17.7 ตอบผิด

ผู้กระทำผิดสามารถเลือกการทำงานบริการสังคมของได้ทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่ม
ร้อยละ 79.2 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 20.8 ตอบผิด

การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานต้องคำนึงถึงความแตกต่างศาสนา
ร้อยละ 69.91 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 30.09 ตอบผิด

การทำงานบริการสังคมแบบกลุ่ม เหมาะกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ควรได้รับการ
ฟื้นฟูระยะสั้น ร้อยละ 69.47 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 30.53 ตอบผิด

การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานต้องคำนึงถึงความแตกต่างอายุ
ร้อยละ 65.93 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 34.07 ตอบผิด

การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานต้องคำนึงถึงความแตกต่างเชื้อชาติ ร้อยละ 61.06 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 38.94 ตอบผิด

ประเด็นน่าสังเกต กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากกว่าถูกในข้อต่อไปนี้

การทำงานบริการสังคมแบบรายบุคคลจะทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเกิดความรู้สึก อับอายต่อบุคคลอื่น ร้อยละ 47.79 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูก และร้อยละ 52.21 ตอบผิด (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการทำงาน
บริการสังคมด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านรูปแบบ การทำงานบริการสังคม	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		คำตอบ ที่ ถูกต้อง
	ตอบถูก	ตอบผิด	
การจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานต้องคำนึงถึง ความแตกต่างต่อไปนี้ เพศ	82.3 (186)	17.7 (40)	ถูก
ผู้กระทำผิดสามารถเลือกการทำงานบริการสังคม ของได้ทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่ม	79.2 (179)	20.8 (47)	ถูก
ศาสนา	69.91 (158)	30.09 (68)	ถูก
การทำงานบริการสังคมแบบกลุ่ม เหมาะกับ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ควรได้รับการฟื้นฟูระยะสั้น	69.47 (157)	30.53 (69)	ถูก
อายุ	65.93 (149)	34.07 (77)	ถูก
เชื้อชาติ	61.06 (138)	38.94 (88)	ถูก
การทำงานบริการสังคมแบบรายบุคคลจะทำให้ ผู้ถูกคุมความประพฤติเกิดความรู้สึกอับอายต่อบุคคลอื่น	47.79 (108)	52.21 (118)	ถูก

2.4 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม

ผลการศึกษาระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ตอบถูกต้องมี 6 ข้อ ได้แก่

- กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติมีการทำความสะอาดพื้นที่ร้อยละ 92.48 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 7.52 ตอบผิด

- ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถขอบริจาคเงินแทนการทำงานบริการสังคมได้ ร้อยละ 89.82 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 10.18 ตอบผิด

- กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติมีด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 84.51 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 15.49 ตอบผิด

- กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติมีด้านการช่วยเหลือ ร้อยละ 83.63 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 16.37 ตอบผิด

- กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติมีการบริการด้านการศึกษา ร้อยละ 77.88 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 22.12 ตอบผิด

- กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติมีด้านการบริการชุมชนทั่วไป ร้อยละ 74.78 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 25.22 ตอบผิด

ประเด็นน่าสังเกต กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากกว่าถูกในข้อต่อไปนี้

ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถให้ผู้อื่นทำงานบริการสังคมแทนได้ ร้อยละ 2.65 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 97.35 ตอบผิด (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการทำงาน

บริการสังคมด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านกิจกรรม การทำงานบริการสังคม	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		คำตอบ ที่ ถูกต้อง
	ตอบถูก	ตอบผิด	
กิจกรรมการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ มี ดังต่อไปนี้ การทำความสะดวกในพื้นที่	92.48 (209)	7.52 (17)	ถูก
ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถขอบริจาคเงินแทนการทำงานบริการ สังคมได้	89.82 (203)	10.18 (23)	ผิด
ด้านสิ่งแวดล้อม	84.51 (191)	15.49 (35)	ถูก
การช่วยเหลือ	83.63 (189)	16.37 (37)	ถูก
การบริการด้านการศึกษา	77.88 (176)	22.12 (50)	ถูก
การบริการชุมชนทั่วไป	74.78 (169)	25.22 (57)	ถูก
ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถ ให้ผู้อื่นทำงานบริการสังคม แทนได้	2.65 (6)	97.35 (220)	ผิด

2.5 ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความ
ประพฤติด้านหลักเกณฑ์ในการทำงานบริการสังคม

ผลการศึกษาระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการ
สังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านหลักเกณฑ์ในการทำงานบริการสังคม พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ตอบถูกต้องทั้งหมด 7 ข้อ ได้แก่

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับรายละเอียดของงาน ก่อนให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานในหน่วยงาน ร้อยละ 97.35 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 2.65 ตอบผิด

การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 91.59 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 8.41 ตอบผิด

การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องไม่ส่งผลกระทบต่อช่วงเวลาการเรียนของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 89.82 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 10.18 ตอบผิด

หน่วยงานภาคีต้องบันทึกชั่วโมงการทำงานบริการสังคมในแบบประเมินผลการทำงานบริการสังคม (บ.ค 4) ทุกครั้งเมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม ร้อยละ 88.94 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 11.06 ตอบผิด

การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องไม่ส่งผลกระทบต่อช่วงเวลาการทำงานของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 88.5 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 11.5 ตอบผิด

ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถทำงานบริการสังคมที่หน่วยงานภาคีได้ในแต่ละวันไม่ควรเกินวันละ 6 ชั่วโมง ร้อยละ 80.97 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 19.03 ตอบผิด

ความยินยอมของผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องคำนึงถึงในการกำหนดกิจกรรมให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม ร้อยละ 73.89 ของกลุ่มตัวอย่างตอบถูก และร้อยละ 26.11 ตอบผิด (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการทำงาน
บริการสังคมด้านหลักเกณฑ์ในการทำงานบริการสังคม

ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมด้านหลักเกณฑ์ ในการทำงานบริการสังคม	ระดับความรู้ (N = 226 คน)		ค่าตอบ ที่
	ตอบถูก	ตอบผิด	ถูกต้อง
การต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับรายละเอียดของงาน ก่อนให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติทำงานในหน่วยงาน	97.35 (220)	2.65 (6)	ถูก
การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึง ความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถของผู้ถูกคุมความ ประพฤติ	91.59 (207)	8.41 (19)	ถูก
การต้องบันทึกชั่วโมงการทำงานบริการสังคมในแบบประเมินผลการ ทำงานบริการสังคม (บ.ค 4) ทุกครั้งเมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ทำงานบริการสังคม	88.94 (201)	11.06 (25)	ถูก
การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องไม่ส่งผล กระทบต่อช่วงเวลาการเรียนของผู้ถูกคุมความประพฤติ	89.82 (203)	10.18 (23)	ถูก
การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องไม่ส่งผล กระทบต่อช่วงเวลาการทำงานของผู้ถูกคุมความประพฤติ	88.50 (200)	11.50 (26)	ถูก
ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถทำงานบริการสังคมที่หน่วยงานภาคี ได้ในแต่ละวันไม่ควรเกินวันละ 6 ชั่วโมง	80.97 (183)	19.03 (43)	ถูก
ความยินยอมของผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้อง คำนึงถึงในการกำหนดกิจกรรมให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงาน บริการสังคม	73.89 (167)	26.11 (59)	ถูก

ภาพรวมความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ผลการศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติภาพรวม ร้อยละ 75.32 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ต่อการทำงานบริการสังคมในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ร้อยละ 94.2 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านความหมายของการทำงานบริการสังคมระดับสูง ร้อยละ 86.7 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านหลักเกณฑ์การทำงานบริการสังคมระดับสูง ร้อยละ 68.4 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมระดับสูง ร้อยละ 58.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคมระดับสูง และร้อยละ 66.4 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านวัตถุประสงค์ระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาพรวมระดับความรู้
ต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ความรู้ของการทำงานบริการสังคม	ระดับความรู้			รวม
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
ด้านความหมาย	94.2 (213)	5.8 (13)	- (0)	100.0 (226)
ด้านหลักเกณฑ์การทำงานบริการสังคม	86.7 (196)	11.1 (25)	2.2 (5)	100.0 (226)
ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม	68.4 (186)	21.8 (35)	2.2 (5)	100.0 (226)
ด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม	58.8 (133)	31.9 (72)	9.3 (21)	100.0 (226)
ด้านวัตถุประสงค์	32.7 (74)	66.4 (150)	2.0 (0.9)	100.0 (226)
ภาพรวม	73.47	24.19	2.16	100.0 (226)

ส่วนที่ 3 ทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงาน

บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษาทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1 การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม การรายงานผลการทำงานบริการสังคม และประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม ผลการศึกษา ดังนี้

3.1 ทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30/1

การศึกษาทักษะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30/1 ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 5 ข้อ ผลการศึกษาดังนี้

การมอบหมายภารกิจให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล พนักงานคุมประพฤติและผู้กระทำผิด พบว่า ร้อยละ 44.69 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 33.63 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 12.83 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการมอบหมายภารกิจให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล พนักงานคุมประพฤติและผู้กระทำผิดในระดับมาก

การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการที่ใช้ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนการลงโทษจำคุก พบว่า ร้อยละ 56.19 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 23.01 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 8.41 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการที่ใช้ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนการลงโทษจำคุกในระดับมาก

การทำงานบริการสังคมเป็นการหันเหผู้กระทำผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมไปสู่บริการสังคม พบว่า ร้อยละ 47.35 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 32.3 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 10.18 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการทำงานบริการสังคมเป็นการหันเหผู้กระทำผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมไปสู่บริการสังคมในระดับมาก

การทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้กระทำผิดที่ถูศาลพิพากษาลงโทษปรับไม่เกิน 80,000 บาท แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ พบว่าร้อยละ 48.23 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.66 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 10.62 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้กระทำผิดที่ถูศาลพิพากษาลงโทษปรับไม่เกิน 80,000 บาท แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับในระดับปานกลาง

การทำงานบริการสังคมเหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาจำคุกไม่เกิน 3 ปี พบว่าร้อยละ 43.81 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 29.65 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 11.06 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการทำงานบริการสังคมเหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาจำคุกไม่เกิน 3 ปี ในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30/1 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30/1 ในระดับมาก (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามทัศนคติต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ
30/1 ในการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และ 30 /1	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การมอบหมายภารกิจให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติทำงานบริการสังคม จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ศาล พนักงานคุมประพฤติและ ผู้กระทำผิด	12.83 (29)	44.69 (101)	33.63 (76)	4.87 (11)	3.98 (9)	3.58	0.92	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และ 30 /1	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การทำงานบริการสังคมเป็น มาตรการที่ใช้ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด แทนการลงโทษจำคุก	8.41 (19)	56.19 (127)	23.01 (52)	5.31 (12)	7.08 (16)	3.54	0.98	มาก
การทำงานบริการสังคมเป็นการหัน เหผู้กระทำผิดออกจากกระบวนการ ยุติธรรมไปสู่บริการสังคม	6.19 (14)	47.35 (107)	32.30 (73)	10.18 (23)	3.98 (9)	3.42	0.90	มาก
การทำงานบริการสังคมแทน ค่าปรับเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับ ผู้กระทำผิดที่ถูกศาลพิพากษา ลงโทษปรับไม่เกิน 80,000 บาท แต่ ไม่มีเงินชำระค่าปรับ	8.41 (19)	48.23 (109)	25.66 (58)	10.62 (24)	7.08 (16)	3.40	1.02	ปาน กลาง
การทำงานบริการสังคมเหมาะสม สำหรับผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษา จำคุกไม่เกิน 3 ปี	9.29 (21)	43.81 (25)	29.65 (67)	11.06 (25)	6.19 (14)	3.39	1.01	ปาน กลาง
รวม						3.46	0.97	มาก

3.2 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม

การศึกษาศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถามมี 4 ข้อ ผลการศึกษาดังนี้

การกำหนดรูปแบบการทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลด้านความพิการ พบว่าร้อยละ 64.16 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 23.45 เห็นด้วยระดับมากที่สุด และร้อยละ 12.39 เห็นด้วยระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการกำหนดรูปแบบการทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลด้านความพิการในระดับมาก

การที่จะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานประเภทใดต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการประกอบอาชีพประจำของเขา พบว่าร้อยละ 46.02 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.63 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 11.5 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการที่จะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานประเภทใดต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการประกอบอาชีพประจำของเขาในระดับมาก

การกำหนดรูปแบบการทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล ด้านความยากจน พบว่าร้อยละ 39.82 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 29.65 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 13.27 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการกำหนดรูปแบบการทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล ด้านความยากจนในระดับปานกลาง

แนวทางเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของกิจกรรมและสถานที่ทำงานบริการสังคมในปัจจุบันที่ชัดเจนแล้ว พบว่า ร้อยละ 52.65 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.55 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 13.27 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าแนวทางเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของกิจกรรมและสถานที่ทำงานบริการสังคมในปัจจุบันชัดเจนแล้วในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติต่อการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม

ทัศนคติต่อการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านการพิจารณากิจกรรม การทำงานบริการสังคม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การกำหนดรูปแบบการทำงาน บริการสังคมต้องคำนึงถึง คุณลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น ความพิการ	23.45 (53)	64.16 (145)	12.39 (28)	- -	- -	4.11	0.59	มาก
การที่จะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ ทำงานประเภทใดต้องคำนึงถึง ช่วงเวลาในการประกอบอาชีพ ประจำของเขา	8.85 (20)	46.02 (104)	33.63 (76)	11.50 (26)	- -	3.52	0.81	มาก
การกำหนดรูปแบบการทำงาน บริการสังคมต้องคำนึงถึง คุณลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น ความยากจน	5.75 (13)	39.82 (90)	29.65 (67)	13.27 (30)	11.50 (26)	3.15	1.10	ปาน กลาง
แนวทางเกี่ยวกับการกำหนดประเภท ของกิจกรรมและสถานที่ทำงาน บริการสังคมในปัจจุบันที่ชัดเจน	1.77 (4)	13.27 (30)	52.65 (119)	26.55 (60)	5.75 (13)	2.79	0.81	ปาน กลาง
รวม						3.39	0.98	ปาน กลาง

3.3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคม

การศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคม ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 4 ข้อ ผลการศึกษาดังนี้

การรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปที่สำนักงานคุมประพฤติทางไปรษณีย์เหมาะสมแล้ว พบว่าร้อยละ 39.38 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 38.94 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 8.85 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปที่สำนักงานคุมประพฤติทางไปรษณีย์เหมาะสมแล้วในระดับปานกลาง

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับตัวผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานจนถึงการรายงานผลการทำงานไม่มีความยุ่งยาก ท่านสามารถทำได้โดยสะดวก พบว่าร้อยละ 49.12 ของกลุ่มตัวอย่างมีเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.96 เห็นด้วยระดับมาก และร้อยละ 9.73 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับตัวผู้ถูกคุมความประพฤตินำมาทำงานจนถึงการรายงานผลการทำงานไม่มีความยุ่งยากในระดับปานกลาง

การรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปยังสำนักงานคุมประพฤติทางระบบคอมพิวเตอร์ (e-mail) จะสะดวกกว่าวิธีส่งทางไปรษณีย์ พบว่าร้อยละ 37.17 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.86 เห็นด้วยระดับมาก และร้อยละ 18.14 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปยังสำนักงานคุมประพฤติทางระบบคอมพิวเตอร์ (e-mail) จะสะดวกกว่าวิธีส่งทางไปรษณีย์ในระดับปานกลาง

การให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินำแบบรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปให้พนักงานคุมประพฤติเองเป็นวิธีที่สะดวกที่สุด พบว่าร้อยละ 26.99 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.66 เห็นด้วยระดับปานกลางและน้อยเท่ากัน และร้อยละ 14.16 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินำแบบรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปให้พนักงานคุมประพฤติเองเป็นวิธีที่สะดวกที่สุดในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการรายงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม

ทัศนคติต่อการรายงานผลการทำงานบริการสังคม

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านการรายงานผลการ ทำงานบริการสังคม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การรายงานผลการทำงานบริการ สังคมกลับไปที่สำนักงานคุม ประพฤติทางไปรษณีย์เหมาะสม แล้ว	8.85 (20)	39.38 (89)	38.94 (88)	8.41 (19)	4.42 (10)	3.40	0.92	ปาน กลาง
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับตัว ผู้ถูกคุมความประพฤติมาทำงาน จนถึงการรายงานผลการทำงานไม่ มีความยุ่งยาก ท่านสามารถทำได้ โดยสะดวก	4.87 (11)	34.96 (79)	49.12 (111)	9.73 (22)	1.33 (3)	3.32	0.77	ปาน กลาง
การรายงานผลการทำงานบริการ สังคมกลับไปยังสำนักงานคุม ประพฤติทางระบบคอมพิวเตอร์ (e-mail) จะสะดวกกว่าวิธีส่งทาง ไปรษณีย์	9.29 (21)	31.86 (72)	37.17 (84)	18.14 (41)	3.54 (8)	3.25	0.98	ปาน กลาง
การให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินำ แบบรายงานผลการทำงานบริการ สังคมกลับไปให้พนักงานคุม ประพฤติเองเป็นวิธีที่สะดวกที่สุด	14.16 (32)	26.99 (61)	25.66 (58)	25.66 (58)	7.52 (17)	3.15	1.17	ปาน กลาง
รวม						3.28	0.97	ปาน กลาง

3.4 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม

การศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคม
ด้านสังคม ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 4 ข้อ ผลการศึกษาดังนี้

งานบริการสังคมทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่าร้อยละ 49.12 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.66 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 19.91 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่างานบริการสังคมทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับมาก

งานบริการสังคมทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนอย่างจริงจัง พบว่าร้อยละ 46.02 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 30.53 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 19.03 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่องานบริการสังคมทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนอย่างจริงจังในระดับมาก

งานบริการสังคมถือเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าร้อยละ 46.90 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 31.42 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 17.26 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่องานบริการสังคมถือเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ อยู่ในระดับมาก

การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติทำให้ชุมชนประหยัดงบประมาณการจ้างแรงงาน พบว่าร้อยละ 45.13 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก รองลงมาร้อยละ 27.88 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 14.6 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติทำให้ชุมชนประหยัดงบประมาณการจ้างแรงงาน อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคมในระดับมาก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม
ทัศนคติต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านประโยชน์ของการทำงาน บริการสังคมด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
งานบริการสังคมทำให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม	19.91 (45)	49.12 (111)	25.66 (58)	5.31 (12)	- (-)	3.84	0.80	มาก
งานบริการสังคมทำให้ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน อย่างจริงจัง	19.03 (43)	46.02 (104)	30.53 (69)	3.98 (9)	0.44 (1)	3.79	0.81	มาก
งานบริการสังคมถือเป็นการ ปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอก ต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ	17.26 (39)	46.90 (106)	31.42 (71)	4.42 (10)	- (-)	3.77	0.78	มาก
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุม ความประพฤติทำให้ชุมชนประหยัด งบประมาณการจ้างแรงงาน	14.60 (33)	45.13 (102)	27.88 (63)	6.64 (15)	5.75 (13)	3.56	1.01	มาก
รวม						3.74	0.86	มาก

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ใน 4 ด้าน คือ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1 การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม การรายงานผลการทำงานบริการสังคม และประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม

มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.74 แสดงว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคมอยู่ในระดับดีมาก รองลงมาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 แสดงว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีอยู่ในระดับมาก ด้านการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการรายงานผลการการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 แสดงว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

ภาพรวมค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของ
ผู้ถูกคุมความประพฤติ

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงาน บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม	3.74	0.86	มาก
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1 ขั้นตอนการทำงานบริการสังคม	3.46	0.97	มาก
การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม	3.39	0.98	ปานกลาง
การรายงานผลการการทำงานบริการสังคม	3.28	0.97	ปานกลาง
ภาพรวม	3.47	0.96	มาก

ส่วนที่ 4 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรค
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร การติดต่อประสานงาน ด้านทัศนคติ และผู้ถูกคุมความประพฤติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการศึกษามีดังนี้

4.1 ทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านบุคลากร

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีด้านบุคลากรด้านสังคม ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 4 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

หน่วยงานขาดบุคลากรในการสอนงานผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าร้อยละ 34.96 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 30.09 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 28.32 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าหน่วยงานขาดบุคลากรในการสอนงานผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

จำนวนบุคลากรในหน่วยงานมีไม่เพียงพอ พบว่าร้อยละ 38.94 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.74 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 19.03 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าจำนวนบุคลากรในหน่วยงานมีไม่เพียงพอเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

ขาดความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 37.61 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.28 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 18.14 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีขาดความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การทำงานบริการสังคมเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

มีปัญหาการจัดหางานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าร้อยละ 59.73 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.55 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 10.18 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีปัญหาการจัดหางานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นปัญหาและอุปสรรค ในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านบุคลากร โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.78 แสดงว่าทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม
ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรค
การทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ด้านบุคลากร

ปัญหาและอุปสรรคของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
หน่วยงานของขาดบุคลากรใน การสอนงานผู้ถูกคุมความ ประพฤติ	0.88 (2)	28.32 (64)	30.09 (68)	34.96 (79)	5.75 (13)	2.84	0.94	ปาน กลาง
จำนวนบุคลากรในหน่วยงานมี ไม่เพียงพอ	3.98 (9)	19.03 (43)	38.94 (88)	32.74 (74)	5.31 (12)	2.84	0.93	ปาน กลาง
ขาดความรู้ความเข้าใจใน วัตถุประสงค์การทำงานบริการ สังคม	0.44 (1)	18.14 (41)	37.61 (85)	36.28 (82)	7.52 (17)	2.77	0.68	ปาน กลาง
มีปัญหาการจัดหางานให้ผู้ถูก คุมความประพฤติ	0 (0)	10.18 (23)	59.73 (135)	26.55 (60)	3.54 (8)	2.68	0.87	ปาน กลาง
รวม						2.78	0.86	ปาน กลาง

4.2 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน

การศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 4 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

สำนักงานคุมประพฤติขาดการประชุมร่วมกันกับหน่วยงานภาคีทำให้รูปแบบการทำงานบริการสังคมที่ไม่ชัดเจน พบว่าร้อยละ 37.61 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.28 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 18.14 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสำนักงานคุมประพฤติขาดการประชุมร่วมกันกับหน่วยงานภาคีทำให้รูปแบบการทำงานบริการสังคมที่ไม่ชัดเจนเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

สำนักงานคุมประพฤติเจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติในหน่วยงานภาคี พบว่าร้อยละ 40.00 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 37.78 เห็นด้วยระดับมาก และร้อยละ 13.33 เห็นด้วยระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสำนักงานคุมประพฤติเจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติในหน่วยงานภาคีเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก

พนักงานคุมประพฤติไม่มีการประสานงานล่วงหน้าก่อนที่จะส่งผู้ถูกคุมความประพฤติมาทำงานบริการสังคมที่หน่วยงานภาคี พบว่าร้อยละ 59.73 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.55 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 10.18 เห็นด้วยระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าพนักงานคุมประพฤติไม่มีการประสานงานล่วงหน้าก่อนที่จะส่งผู้ถูกคุมความประพฤติมาทำงานบริการสังคมที่หน่วยงานภาคีเป็นปัญหาและอุปสรรค ในระดับปานกลาง

หน่วยงานภาคีไม่มีผู้ประสานงานที่แน่ชัด พบว่าร้อยละ 45.13 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.22 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 15.49 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าหน่วยงานภาคีไม่มีผู้ประสานงานที่แน่ชัดเป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 แสดงว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม
ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรค
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุ้มครองความประพฤติ
ด้านการติดต่อประสานงาน

ปัญหาและอุปสรรคเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาคีด้านการ ติดต่อประสานงาน	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
สำนักงานคุ้มครองพิชิตการ ประชุมร่วมกันกับหน่วยงาน ภาคีทำให้รูปแบบการทำงาน บริการสังคมที่ไม่ชัดเจน	1.77 (4)	6.64 (15)	40.27 (91)	39.38 (89)	11.95 (27)	3.53	0.85	มาก
สำนักงานคุ้มครองพิชิต เจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบ การทำงานบริการสังคมของ ผู้ถูกคุ้มครองความประพฤติใน หน่วยงานภาคี	4.89 (11)	4.00 (9)	40.00 (90)	37.78 (85)	13.33 (30)	3.51	0.95	มาก
พนักงานคุ้มครองพิชิตไม่มีการ ประสานงานล่วงหน้าก่อนที่จะ ส่งผู้ถูกคุ้มครองความประพฤติมา ทำงานบริการสังคมที่ หน่วยงานภาคี	6.64 (15)	10.18 (23)	36.73 (83)	35.84 (81)	10.62 (24)	3.34	1.02	ปาน กลาง
หน่วยงานภาคีไม่มี ผู้ประสานงานที่แน่ชัด	6.19 (14)	25.22 (57)	45.13 (102)	15.49 (35)	7.96 (18)	2.94	0.99	ปาน กลาง
รวม						3.33	0.98	ปาน กลาง

4.3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านทัศนคติ

การศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านทัศนคติ ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 4 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่มาทำงานบริการสังคมตามที่ท่านนัดหมาย พบว่าร้อยละ 50.22 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.67 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 17.78 ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติไม่มาทำงานบริการสังคมตามที่นัดหมาย เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

การทำงานบริการสังคมไม่สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติให้ดีขึ้นได้ พบว่าร้อยละ 44.25 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.51 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 17.26 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีเห็นว่าการทำงานบริการสังคมไม่สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติให้ดีขึ้นได้ เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นการเพิ่มภาระของตน ทำให้ขาดแรงจูงใจและความกระตือรือร้นที่จะทำงานดังกล่าว พบว่าร้อยละ 43.81 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 39.82 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 9.29 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีเห็นว่าการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นการเพิ่มภาระของตน ทำให้ขาดแรงจูงใจและความกระตือรือร้นที่จะทำงาน เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีไม่เห็นประโยชน์ในการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 48.23 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 34.07 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 10.18 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีเห็นว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีไม่เห็นประโยชน์ในการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านทัศนคติ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.76 แสดงว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านทัศนคติ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม
ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรค
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ด้านทัศนคติ

ปัญหาและอุปสรรคของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านทัศนคติ	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่มา ทำงานบริการสังคมตามที่ท่าน นัดหมาย	1.78 (4)	22.67 (51)	50.22 (113)	17.78 (40)	7.56 (17)	3.07	0.88	ปานกลาง
การทำงานบริการสังคมไม่ สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของ ผู้ถูกคุมความประพฤติให้ดีขึ้น ได้	1.77 (4)	34.51 (78)	44.25 (100)	17.26 (39)	2.21 (5)	2.84	0.81	ปานกลาง
การทำงานบริการสังคมของ ผู้ถูกคุมความประพฤติเป็น การเพิ่มภาระของตน ทำให้ ขาดแรงจูงใจและความ กระตือรือร้นที่จะทำงาน ดังกล่าว	5.31 (12)	43.81 (99)	39.82 (90)	9.29 (21)	1.77 (4)	2.58	0.80	น้อย
เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีไม่เห็น ประโยชน์ในการให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติทำงานบริการ สังคม	5.75 (13)	48.23 (109)	34.07 (77)	10.18 (23)	1.77 (4)	2.54	0.82	น้อย
รวม						2.76	0.85	ปาน กลาง

4.4 ทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ศึกษากำหนดเป็นแบบสอบถาม มี 5 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ถูกคุมความประพฤติมีการผิดผ่อนการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 42.92 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.45 เห็นด้วยระดับมาก และร้อยละ 21.68 เห็นด้วยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีเห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติมีการผิดผ่อนการทำงานบริการสังคมเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

คุณสมบัติของผู้ถูกคุมความประพฤติก้มไม่ตรงกับงานที่หน่วยงานภาคีของท่านจัดไว้ให้ พบว่าร้อยละ 44.69 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.42 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 19.03 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติของผู้ถูกคุมความประพฤติก้มไม่ตรงกับงานที่หน่วยงานภาคีจัดไว้ให้เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 45.13 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.65 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 13.27 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานบริการสังคมเป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

ลักษณะกิจกรรมบริการสังคมไม่ตรงกับความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าร้อยละ 46.46 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.96 เห็นด้วยระดับน้อย และร้อยละ 11.06 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าลักษณะกิจกรรมบริการสังคมไม่ตรงกับความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

การจัดสถานที่ทำงานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่เหมาะสม พบว่าร้อยละ 43.36 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 38.50 เห็นด้วยระดับปานกลาง และร้อยละ 11.06 เห็นด้วยระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการจัดสถานที่ทำงานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่เหมาะสม เป็นปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.77 แสดงว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม
ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรค
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ

ปัญหาและอุปสรรคของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี ด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ผู้ถูกคุมความประพฤติมีการ คัดค้านการทำงานบริการสังคม	8.41 (19)	23.45 (53)	42.92 (97)	21.68 (49)	3.54 (8)	3.12	0.96	ปาน กลาง
คุณสมบัติของผู้ถูกคุมความ ประพฤตินักไม่ตรงกับงานที่ หน่วยงานภาคีของท่านจัดไว้ให้	2.21 (5)	19.03 (43)	44.69 (101)	31.42 (71)	2.65 (6)	2.87	0.83	ปาน กลาง
ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ให้ ความร่วมมือในการทำงาน บริการสังคม	6.64 (15)	13.27 (30)	45.13 (102)	29.65 (67)	5.31 (12)	2.86	0.94	ปาน กลาง
ลักษณะกิจกรรมบริการสังคม ไม่ตรงกับความต้องการของ ผู้ถูกคุมความประพฤติ	3.54 (8)	11.06 (25)	46.46 (105)	34.96 (79)	3.98 (9)	2.75	0.84	ปาน กลาง
การจัดสถานที่ทำงานให้ผู้ถูก คุมความประพฤติไม่เหมาะสม	1.33 (3)	11.06 (25)	38.50 (87)	43.36 (98)	5.75 (13)	2.59	0.81	น้อย
รวม						2.77	0.89	ปาน กลาง

เมื่อพิจารณาโดยรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร การติดต่อประสานงาน ด้านทัศนคติ และผู้ถูกคุมความประพฤติ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อประสานงานมีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 3.33 แสดงว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 แสดงว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 แสดงว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีปัญหาและอุปสรรคด้านผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง และท้ายสุดคือทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 แสดงว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีปัญหาและอุปสรรคด้านทัศนคติ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านผู้ถูกคุมความประพฤติมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.93 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

ภาพรวมค่าเฉลี่ยทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหา
และอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของ
ผู้ถูกคุมความประพฤติ

ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การติดต่อประสานงาน	3.33	0.98	ปานกลาง
บุคลากร	2.78	0.86	ปานกลาง
ผู้ถูกคุมความประพฤติ	2.77	0.89	ปานกลาง
ทัศนคติ	2.76	0.85	ปานกลาง
รวม	2.93	0.94	ปานกลาง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี
ในการปรับปรุงการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติ

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีมีข้อเสนอแนะในการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ดังนี้ ผู้ถูกคุมความประพฤติควรปรับปรุงเรื่องการเข้ามาทำงานสายกลับก่อนขาดงาน และทำงานไม่ครบกำหนด มากที่สุด ร้อย 25.5 รองลงมาคือ ผู้ถูกคุมความประพฤติควรมีความตั้งใจในการทำงาน และไม่เลิอกงาน ร้อยละ 19.1 ควรมีการประสานงานล่วงหน้า และส่งข้อมูลของผู้ถูกคุมความประพฤติ เช่น อาชีพ การศึกษา ความสามารถ เพื่อจะได้สามารถกำหนดหน้าที่การทำงานที่เหมาะสม ร้อยละ 17.0 ผู้ถูกคุมความประพฤติควรแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่ และ ควรปรับปรุงเรื่องการเข้ามาทำงานของผู้ถูกคุมความประพฤติที่มักติดภารกิจจึงไม่สามารถมาทำงานในวันที่เจ้าหน้าที่หน่วยภาคีทำงาน เช่น มาทำงานวันเสาร์ อาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดของเจ้าหน้าที่หน่วยภาคี ร้อยละ 8.5 ควรมีการปรับปรุงระเบียบการควบคุมให้เข้มงวดมากขึ้น และควรเปิดโอกาสให้มีการเสนอแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ร้อยละ 6.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวน และร้อยละเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีจำแนกตาม
 ข้อเสนอแนะของการปรับปรุงการทำงาน
 บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการบริหาร</u>		
ผู้ถูกคุมความประพฤติควรปรับปรุงเรื่องการเข้ามาทำงานสาย กลับก่อนขาดงาน และทำงานไม่ครบกำหนด	12	25.5
ผู้ถูกคุมความประพฤติควรมีความตั้งใจในการทำงาน และไม่เลิอกงาน	9	19.1
ควรเปิดโอกาสให้มีการเสนอแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน	3	6.4
ควรมีการปรับปรุงระเบียบการควบคุมให้เข้มงวดมากขึ้น	3	6.4

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติด้วย	1	2.1
<u>ด้านการดำเนินการ</u>		
ควรมีการประสานงานล่วงหน้า และส่งข้อมูลของผู้ถูกคุมความประพฤติ เช่น อาชีพ การศึกษา ความสามารถ เพื่อจะได้สามารถกำหนดหน้าที่การทำงานที่เหมาะสม	8	17.0
ผู้ถูกคุมความประพฤติควรแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่	4	8.5
ควรปรับปรุงขั้นตอนการรายงานให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น เช่น สามารถรายงานทางโทรศัพท์ เป็นต้น	1	2.1
ควรปรับปรุงเอกสารแบบรายงานให้มีรูปแบบที่ชัดเจนเนื่องจากบางแบบรายงานตัวเล็ก ช่องกรอกเล็ก มีหลายแบบทำให้เกิดความสับสน	1	2.1
ควรปรับปรุงบัตรของผู้ถูกคุมความทำให้ชัดเจน เรื่องเวลาปฏิบัติงาน	1	2.1
รวม	47	100.0

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไป
กับความรู้ ทักษะ และปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี กับความรู้ ทักษะ และปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน โดยนำเสนอผลการศึกษเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffé test) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษามีดังนี้

6.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

การศึกษากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความรู้ ทักษะ และปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติระหว่างเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษามีดังนี้

เพศ

การศึกษากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างเพศกับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งประกอบด้วย ความหมาย วัตถุประสงค์ รูปแบบและกิจกรรมการทำงานบริการสังคม และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศหญิงมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.24 เพศชายมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.79 จะเห็นได้ว่าเพศหญิงมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยรวมความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติแตกต่างกันระหว่างเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p=0.026$) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงมาตรฐานระหว่างเพศกับความรู้
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี	จำนวน (n = 226 คน)	\bar{X}	S.D.	t	P
กิจกรรมการทำงานบริการสังคม					
หญิง	109	6.24	1.34		
ชาย	117	5.79	1.68	2.248	0.026*

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด 6.16 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษาตอนต้น / ปวช. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 5.00 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 6.00 เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p=0.029$) แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. ($\bar{X} = 5.00$) มีความรู้ต่ำกว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. ($\bar{X} = 6.04$) ปริญญาตรี ($\bar{X} = 6.09$) และปริญญาโทหรือสูงกว่า ($\bar{X} = 6.16$) (ตารางที่ 4.23 -4.25)

ตารางที่ 4.23

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	37	6.16	1.40
ปริญญาตรี	146	6.09	1.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวส.	24	6.04	1.37
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษาตอนต้น / ปวช.	19	5.00	1.94
รวม	226	6.00	1.54

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ด้านกิจกรรมการทำงาน
บริการสังคมของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงาน
บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	21.168	3	7.056	3.072	0.029*
ภายในกลุ่ม	509.828	222	2.297		
รวม	530.996	225			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติรายคู่ โดยวิธีเซฟเฟ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	ผลต่างของค่าเฉลี่ย			
		ประถมศึกษา/ มัธยมศึกษา ตอนต้น / ปวช.	มัธยมศึกษา ตอนปลาย / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท หรือสูงกว่า
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	6.16				-
ปริญญาตรี	6.09			-	0.32
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.	6.04		-	0.04	0.07
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา ตอนต้น / ปวช.	5.00	-	1.04*	1.09*	1.16*

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับความรู้ด้านวัตถุประสงค์ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 – 6 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.69 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 – 2 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.05 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.32 เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p=0.008$) แสดงว่าระยะเวลาในการปฏิบัติที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านวัตถุประสงค์แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5-6 ปี ($\bar{X}=4.69$) มีความรู้มากกว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 – 2 ปี ($\bar{X}=4.05$) 3 – 4 ปี ($\bar{X}=4.30$) และ 7 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}=4.24$) (ตารางที่ 4.26 -4.28)

ตารางที่ 4.26

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ด้านวัตถุประสงค์
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติจำแนกตาม
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.
5 – 6 ปี	45	4.69	0.87
3 – 4 ปี	50	4.30	0.76
7 ปี ขึ้นไป	109	4.24	0.86
1 – 2 ปี	22	4.05	0.84
รวม	226	4.32	0.86

ตารางที่ 4.27

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ด้านวัตถุประสงค์
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติจำแนกตาม
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.523	3	2.841	4.020	0.008*
ภายในกลุ่ม	156.897	222	0.707		
รวม	165.420	225			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้ด้านวัตถุประสงค์ของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุม
ความประพฤติรายคู่ของระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

กลุ่มอายุ	\bar{X}	1 – 2 ปี	3 – 4 ปี	5 – 6 ปี	7 ปี ขึ้นไป
5 – 6 ปี	4.69			-	0.45*
3 – 4 ปี	4.30		-	0.39*	0.06
7 ปี ขึ้นไป	4.24				-
1 – 2 ปี	4.05	-	0.25	0.64*	0.19

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

6.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

อายุ

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งประกอบด้วยด้านบุคลากร ด้านการติดต่อประสานงาน ด้านทัศนคติ และด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ

6.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุน้อยกว่า 30 ปีมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบุคลากร โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.97 และกลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 50 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.56 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.78 เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p=0.046$) แสดงว่าระดับอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานในด้านบุคลากรแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุน้อยกว่า 30 ปี ($\bar{X} = 2.97$) มีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคมากกว่าอายุระหว่าง 46 – 50 ปี ($\bar{X} = 2.64$) และมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 2.56$) และอายุระหว่าง 41 – 45 ปี ($\bar{X} = 2.64$) มีปัญหาและอุปสรรคมากกว่ากับอายุมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 2.56$) (ตารางที่ 4.29 - 4.31)

ตารางที่ 4.29

จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านบุคลากร

กลุ่มอายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D.
น้อยกว่า 30 ปี	39	2.97	0.70
41 – 45 ปี	39	2.94	0.56
31 – 35 ปี	35	2.79	0.57
36 – 40 ปี	36	2.77	0.72
46 – 50 ปี	33	2.64	0.68
มากกว่า 50 ปี	44	2.56	0.73
รวม	226	2.78	0.68

ตารางที่ 4.30

วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการ
สังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านบุคลากร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.106	5	1.021	2.305	0.046*
ภายในกลุ่ม	97.457	220	0.443		
รวม	102.563	225			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงาน
บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ด้านบุคลากรรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	ผลต่างของค่าเฉลี่ย					
		น้อยกว่า 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	41 – 45 ปี	46 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
น้อยกว่า 30 ปี	2.97	-	0.175	0.197	0.0026	0.324*	0.405*
41 – 45 ปี	2.94				-	0.298	0.380*
31 – 35 ปี	2.79		-	0.022	-0.149	0.149	0.230
36 – 40 ปี	2.77			-	-0.171	0.127	0.208
46 – 50 ปี	2.64					-	0.081
มากกว่า 50 ปี	2.56						-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

6.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36 – 40 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงาน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.49 และกลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 50 ปีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.98 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p=0.015$) แสดงว่าระดับอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุมากกว่า 50 ปี ($\bar{X}=2.98$) มีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคน้อยกว่าอายุน้อยกว่า 30 ปี ($\bar{X}=3.46$) อายุระหว่าง 31 – 35 ปี ($\bar{X}=3.46$) อายุระหว่าง 36 – 40 ปี ($\bar{X}=3.49$) อายุระหว่าง 41 – 45 ปี ($\bar{X}=3.41$) และอายุระหว่าง 46 – 50 ปี ($\bar{X}=3.22$) (ตารางที่ 4.32 - 4.34)

ตารางที่ 4.32

จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน

กลุ่มอายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D.
36 – 40 ปี	36	3.49	0.74
น้อยกว่า 30 ปี	39	3.46	0.71
31 – 35 ปี	35	3.46	0.65
41 – 45 ปี	39	3.41	0.79
46 – 50 ปี	33	3.22	0.69
มากกว่า 50 ปี	44	2.98	0.86
รวม	226	3.33	0.77

ตารางที่ 4.33

วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่
 หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงาน
 บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
 ด้านการติดต่อประสานงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.153	5	1.631	2.903	0.015*
ภายในกลุ่ม	123.577	220	0.562		
รวม	131.730	225			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติของเจ้าหน้าที่
 หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงาน
 บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ
 ด้านการติดต่อประสานงานรายคู่
 โดยวิธีของเซฟเฟ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	น้อยกว่า 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	41 – 45 ปี	46 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
36 – 40 ปี	3.49			-	0.076	0.269	0.503*
น้อยกว่า 30 ปี	3.46	-	-0.003	-0.025	0.051	0.244	0.479*
31 – 35 ปี	3.46		-	-0.022	0.054	0.247	0.481*
41 – 45 ปี	3.41				-	0.193	0.427*
46 – 50 ปี	3.22					-	0.234*
มากกว่า 50 ปี	2.98						-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 – 6 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.59 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.16 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 เมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p=0.003$) แสดงว่าระยะเวลาในการปฏิบัติที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคในด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 – 6 ปี ($\bar{X}=3.59$) มีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคมากกว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.16$) (ตารางที่ 4.35 - 4.37)

ตารางที่ 4.35

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี
ต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุม
ความประพฤติด้านการติดต่อประสานงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.
5 – 6 ปี	45	3.59	0.84
3 – 4 ปี	50	3.51	0.61
1 – 2 ปี	22	3.22	0.92
7 ปี ขึ้นไป	109	3.16	0.72
รวม	226	3.33	0.77

ตารางที่ 4.36

การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี
ต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุม
ความประพฤติด้านการติดต่อประสานงานระหว่าง
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.080	3	2.693	4.835	0.003*
ภายในกลุ่ม	123.650	222	0.557		
รวม	131.730	225			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี
ต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อ
ประสานงานรายคู่ โดยวิธีเซฟเฟ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	1 – 2 ปี	3 – 4 ปี	5 – 6 ปี	7 ปี ขึ้นไป
5 – 6 ปี	3.59			-	0.43*
3 – 4 ปี	3.51		-	0.08	0.35
1 – 2 ปี	3.22	-	0.29	0.37	0.06
7 ปี ขึ้นไป	3.16				-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ได้แก่ ความหมาย วัตถุประสงค์ รูปแบบการ และกิจกรรมการทำงานบริการสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ในด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมที่แตกต่างกัน
2. ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ในด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมที่แตกต่างกัน
3. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความรู้ในด้านวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

ภาพรวมเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป
ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงาน
บริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ข้อมูลทั่วไป	ความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคม					
	ความหมาย	วัตถุประสงค์	รูปแบบการทำงานบริการสังคม	กิจกรรมการทำงานบริการสังคม	หลักเกณฑ์ในการทำงานบริการสังคม	โดยภาพรวม
เพศ	t =1.012 p =0.313	t =1.055 p=0.293	t =1.722 p=0.086	t =2.248 p=0.026*	t = 00.218 p = 0.827	t=2.032 p=0.043*
อายุ	F=1.202 p =0.309	F=0.615 p=0.688	F=1.567 p=0.171	F=0.699 p=0.624	F=0.673 p=0.644	F=0.604 p = 0.697
ระดับการศึกษา	F=0.842 p=0.472	F=0.445 p=0.721	F=1.656 p=0.177	F=3.072 p=0.029*	F=0.847 p 0.470	F=2.774 p=0.042*
ลักษณะของหน่วยงาน	F=0.690 p=0.631	F=1.459 p= 0.204	F=1.414 p=0.220	F=0.435 p =0.824	F=0.622 p =0.683	F=1.401 p= 0.225
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	F=0.402 p=0.752	F=4.020 p=0.008*	F=1.781 p=0 .152	F=0.575 p= 0.632	F= 1.511 p=0.213	F=2.443 p= 0.063

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 30/1 และ มาตรา 56 กระบวนการทำงานบริการสังคม และ ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคม พบว่า ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าข้อมูลทั่วไปที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39

ภาพรวมเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติ
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคม
ของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ข้อมูลทั่วไป	ทัศนคติต่อการทำงานบริการสังคม				
	ประมวล กฎหมาย อาญามาตรา 56 และ 30 /1	การพิจารณา กิจกรรมการ ทำงานบริการ สังคม	การรายงานผล การทำงาน บริการสังคม	ประโยชน์ของ การทำงาน บริการสังคม ด้านสังคม	โดย ภาพรวม
เพศ	t=0.540 p=0.590	t=0.245 p =0.807	t=0.979 p=0.329	t =1.095 p =0.275	t =1.351 p =0.178
อายุ	F=0 .717 p=0.612	F=0.710 p =0.617	F=0.372 p=0 .868	F= 0.739 p= 0.595	F= 0.125 p =0.987
ระดับการศึกษา	F=0.908 p =0.438	F=1.812 p=0.146	F= 0.135 p =0.939	F= 0.750 p =0.523	F=1.536 p=0.206
ลักษณะของหน่วยงาน	F= 0.792 p = 0.556	F=1.117 p =0.352	F= 0.731 p =0.601	F=0 .823 p= 0.535	F=1.300 p=.265
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	F=1.506 p = 0.214	F=1.015 p=0.387	F=1.447 p =0.230	F= 1.246 p = 0.294	F=1.734 p= 0.161

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการติดต่อประสานงาน ด้านทัศนคติ และด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในด้านบุคลากร และด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกัน

2. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับทัศนคติ
ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการ
ทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ข้อมูลทั่วไป	ปัญหาและอุปสรรคของการทำงานบริการสังคม				
	ด้าน บุคลากร	ด้านการ ติดต่อ ประสานงาน	ด้าน ทัศนคติ	ด้านผู้ถูกคุม ความ ประพฤติ	โดย ภาพรวม
เพศ	t =0.613 p=0.540	t =0.953 p=0.342	t =0.499 p=0.619	t=0.013 p=0.989	t =0.676 p=0.500
อายุ	F=2.305 p=0.046*	F=2.903 p=0.015*	F=0.916 p=0.472	F=0.386 p=0.858	F=1.783 p=0.117
ระดับการศึกษา	F=0.763 p=0.516	F=1.378 p=0.250	F=0.952 p=0.417	F=0.698 p=0.554	F=0.939 p=0.423
ลักษณะของหน่วยงาน	F=0.492 p = 0.782	F=1.121 p = 0.350	F=0.837 p=0.525	F=1.399 p=0.226	F=1.190 p =0.315
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติงาน	F=0.929 p=0.428	F=4.835 p=0.003*	F=1.071 p=0.362	F=0.315 p=0.815	F=2.009 p=0.114

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการทำงานบริการสังคมเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีในพื้นที่สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีจำนวน 226 คน สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีมาเป็นระยะเวลา 7 ปีขึ้นไป แสดงว่าการทำงานเป็นหน่วยงานภาคีมานานทำให้มีประสบการณ์และมีความรู้ความชำนาญในการทำงานบริการสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปุชิตา นิลสิน (2541, น. 143) สรุปไว้ว่า หน่วยงานภาคีส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราว มีการโยกย้ายบ่อย แรงจูงใจในการทำงานมีน้อย ระยะเวลาในการเรียนรู้งานมีน้อย ทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาเรียนรู้งานได้อย่างต่อเนื่อง

ความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

จากการศึกษาพบว่า ความรู้ด้านความหมายของการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 94.20 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ระดับสูง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงสุดคือ การทำงานบริการสังคม หมายถึง การทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และการทำงานบริการสังคมเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ร้อยละ 99.12 ตอบถูก ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของกรมคุมประพฤติ คือ การทำงานบริการสังคม เป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้กระทำผิด เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่ว่า เป็นเลิศในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน เพื่อคืนคนดีสู่สังคม เนื่องจากการทำงานบริการสังคมถูกนำมาใช้เป็นยุทธศาสตร์ทางเลือกหนึ่งให้กับผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกในระยะสั้นเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและเพื่อลดใช้ความเสียหายของผู้กระทำผิดแก่ชุมชน สังคม ด้วยแรงงานหรือการบริการ จึงเป็นนโยบายสาธารณะและนโยบายอาญา กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาลและกรมคุมประพฤติปฏิบัติตาม

แต่มีประเด็นที่น่าสนใจด้านความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีด้านความหมายในเรื่องของ การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการจำกัดเสรีภาพและเวลาพักผ่อนส่วนตัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่า ร้อยละ 72.12 ของกลุ่มตัวอย่าง ตอบผิด แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีจำนวนมากยังมีความรู้ไม่ถูกต้องในเรื่องการทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการจำกัดเสรีภาพและเวลาพักผ่อนส่วนตัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ เนื่องจากหน่วยงานภาคีมีการสลับสับเปลี่ยนผู้ดูแลการทำงานบริการสังคมบ่อยครั้ง ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมไม่ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กองกิจกรรมชุมชนและบริการสังคม (2548, น. 4) กล่าวไว้ว่า บุคลากรของหน่วยงานภาคีขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงานบริการสังคม เพราะบุคลากรมีการสับเปลี่ยนโยกย้ายเป็นประจำ และยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของอนุลักษณ์ วิริยะ (2542, น. 2-3) ในส่วนของข้อเสนอแนะในเรื่องการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำงานบริการสังคมให้กับพนักงานคุมประพฤติ ผู้ถูกคุมความประพฤติและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคี ในการกำกับดูแลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมให้มากขึ้น การจัดการระบบการทำงานบริการสังคมให้เหมาะสมมากขึ้น และมีการประชาสัมพันธ์มาตรการทำงานบริการสังคมสู่ประชาชนในสังคมให้มากขึ้น

ความรู้ด้านหลักเกณฑ์การทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 86.70 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้อยู่ในระดับสูง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงสุดคือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับรายละเอียดของงาน ก่อนที่จะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงาน ร้อยละ 97.35 ตอบถูก รองลงมาการจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 91.59 ตอบถูก ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กองกิจกรรมชุมชนและบริการสังคม (2549, น. 17) ได้กล่าวในเรื่องหลักการพิจารณากำหนดประเภทงานและกิจกรรมควรพิจารณาความเหมาะสมของผู้กระทำผิดแต่ละราย ด้านความพร้อมทางร่างกาย ด้านความสามารถหรือความเหมาะสมของบุคคลนั้นต่อการทำงานแต่ละประเภทและต้องไม่เป็นการแย่งอาชีพของลูกจ้างหรือผู้มีรายได้ประจำจากงานนั้นอยู่ก่อนทั้งยังต้องทำความเข้าใจกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรม ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและกฎระเบียบของหน่วยงาน และสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ (2551, น. 25) ได้กล่าวไว้ว่า ก่อนที่หน่วยงานภาคีจะมอบหมายงานให้ผู้กระทำผิดทำ ควรคำนึงถึงเรื่องการใช้หรือได้ประโยชน์จากผลงาน และวัตถุประสงค์การทำงานบริการสังคม

ความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 68.48 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับสูง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงสุดคือ การทำความสะอาดพื้นที่ ถือว่าเป็นกิจกรรมการทำงานบริการสังคม ร้อยละ 92.48 ตอบถูก รองลงมาผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถขอบริจาคเงินแทนการทำงานบริการสังคมได้ ร้อยละ 89.82 ตอบถูก การจัดกิจกรรมการทำงานบริการสังคมที่จัดให้ผู้กระทำผิดทำมีหลากหลายกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับรายงานวิจัยของกลุ่มงานบริการสังคม กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ได้กล่าวไว้ว่า การทำงานบริการสังคมเป็นการชดใช้ด้วยการบริการชุมชนโดยให้ผู้กระทำผิดชดใช้ความเสียหายให้แก่ชุมชนด้วยการทำงานสาธารณะต่างๆ ในวันหยุด เช่น ดูแลเด็ก ทำความสะอาด ทำงานองค์การกุศลของรัฐ โรงพยาบาล หรืองานอื่นที่เหมาะสมกับคุณลักษณะ ความรู้ความสามารถและความผิดของผู้กระทำผิดเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้กระทำผิดให้กลับเป็นคนดีของสังคม

ความรู้ด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 58.80 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับสูง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงสุดคือ ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถทำงานบริการสังคมได้ทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่ม ร้อยละ 82.30 ตอบถูก รองลงมาการทำงานบริการสังคมแบบกลุ่มเหมาะสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ควรเข้ารับการฟื้นฟูระยะสั้น ร้อยละ 79.20 ตอบถูก ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ (2551, น. 25) ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมหรือบำเพ็ญสาธารณประโยชน์นั้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละรายและมีผลต่อการแก้ไขฟื้นฟูมากที่สุดแบ่งเป็น 2 รูปแบบคือ รายบุคคลและกลุ่ม โดยแบบกลุ่มเหมาะสมสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ควรได้รับการแก้ไขฟื้นฟูระยะสั้นหรือไม่สามารถทำงานรายบุคคลได้ เนื่องจากอาจก่อปัญหาให้กับหน่วยงานภาคีหรืออาจจะส่งผลกระทบต่องานประจำที่ทำอยู่

แต่มีประเด็นที่น่าสนใจด้านความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีด้านรูปแบบการทำงานบริการสังคมในเรื่องของการทำงานบริการสังคมแบบรายบุคคลจะทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเกิดความรู้สึกอับอายต่อบุคคลอื่น พบว่า ร้อยละ 52.21 ของกลุ่มตัวอย่าง ตอบผิด แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีจำนวนมากยังไม่เข้าใจในเรื่องรูปแบบการทำงานบริการสังคมยังไม่ทั่วถึงกัน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ ธีรนิตย์ ลิมปริงษ์ (2539, น. 2) ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดประเภทกิจกรรม ระยะเวลาและสถานที่ทำงานบริการสังคมยังไม่ชัดเจนดีพอและไม่เป็นไปทิศทางเดียวกันเนื่องจากกรมคุมประพฤติขาดงบประมาณในการจัดสัมมนา ระหว่างสำนักงานคุมประพฤติ หน่วยงานภาคี และผู้พิพากษาเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ให้เข้าใจตรงกัน ทั้งยังงาน

บริการสังคมเป็นเรื่องที่มีมานานแล้วแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนยังไม่เข้าใจว่างานบริการสังคมเป็นอย่างไร

ความรู้ด้านวัตถุประสงค์ของการทำงานบริการสังคม พบว่าร้อยละ 66.40 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงสุดคือวัตถุประสงค์หลักของการทำงานบริการสังคมเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้ถูกคุมความประพฤติ ร้อยละ 95.58 ตอบถุก สอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ (2551, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการทำงานบริการสังคมเพื่อกระตุ้นให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเกิดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคมได้เห็นคุณค่าตนเองจากผลงานที่ทำ รวมทั้งสังคมยอมรับผู้ถูกคุมความประพฤติมากขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของการทำงานบริการสังคม (อนุลักษณ์ วิริยะ, 2542, น. 6-7) ที่กล่าวไว้ว่า การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการแก้ไขฟื้นฟูให้โอกาสผู้กระทำผิดได้รับใช้สังคมด้วยการมอบหมายงานให้ทำ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่า

- เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมมากกว่าเพศชาย

- ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับประถมศึกษามีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างจากกลุ่มการระดับปริญญาตรี กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. มีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างจากกลุ่มการระดับปริญญาตรี กลุ่มกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. มีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างจากกลุ่มการระดับปริญญาตรีและกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่ามีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างจากกลุ่มการระดับปริญญาตรี เนื่องจากความรู้ด้านการทำงานบริการสังคมเป็นความรู้เฉพาะสาขาวิชาชีพ ซึ่งงานบริการสังคมได้นำมาใช้เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วแต่ยังไม่เป็นที่ประจักษ์ในสังคมไทย เพราะขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนทั่วไปได้ทราบและเข้าใจ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนุลักษณ์ วิริยะ (2542, น. บทคัดย่อ) สรุปได้ว่า ผู้ดูแลการทำงานบริการสังคมส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานทั่วไปและมีความต้องการให้สำนักงานคุมประพฤติจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคม

ทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

จากการศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ 4 ด้าน ประกอบด้วย ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1 การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม การรายงานผลการทำงานบริการสังคม ผลการศึกษาภาพรวมพบว่า ทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติในด้านประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม มีทัศนะอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปและแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม
 2. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1
 3. การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม
 4. การรายงานผลการทำงานบริการสังคม
1. ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนะในเรื่อง ประโยชน์ของการทำงานบริการสังคมด้านสังคม อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่า งานบริการสังคมทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความรับผิดชอบต่อสังคม และรองลงมาคือ งานบริการสังคมทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อีรินตีโย ลิมปริงซี (2539, น. 1-4) ที่สรุปไว้ว่า การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความมุ่งหมายและประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากการทำงานบริการสังคมจะช่วยให้การทำงานบริการสังคมตามคำสั่งศาลสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

2. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 และ 30 /1

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนะในเรื่องประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และ 30 /1 อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่า การมอบหมายภารกิจให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล พนักงานคุมประพฤติและผู้กระทำผิด รองลงมาคือ การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการที่ใช้ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนการลงโทษจำคุก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อังคณา เมืองสมบุญ (2530, น. 13) ได้กล่าวในส่วนของข้อเสนอแนะในด้านกฎหมายไว้ว่า ควรมีการเพิ่มอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติ

ผู้กระทำผิดได้อย่างกว้างขวางเพื่อให้เหมาะสมกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชีวินิตย์ ลิ้มปรีงษ์ (2539, น. 1-4) สรุปได้ว่า จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้พิพากษาเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคม ด้านแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการทำงานบริการสังคม พบว่าผู้พิพากษาส่วนใหญ่มองแนวคิดของการทำงานบริการสังคม เฉพาะในเรื่องการแก้ไขฟื้นฟู โดยไม่ทราบว่าการทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการลงโทษรูปแบบหนึ่ง ซึ่งอาจใช้แทนโทษปรับหรือใช้แทนโทษจำคุกก็ได้ ขึ้นอยู่กับนโยบายทางอาญาของแต่ละประเทศ

3. การพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนคติในเรื่องการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่า การกำหนดรูปแบบการทำงานบริการสังคม ต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น ความพิการ รองลงมาคือ การที่จะให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานประเภทใดต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการประกอบอาชีพประจำของเขา ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ (2551, น. 32) ได้กล่าวไว้ว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต้องทำความตกลงกับผู้ถูกคุมความประพฤติเกี่ยวกับแผนการทำงาน โดยไม่กระทบต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและสัมพันธภาพของครอบครัว โดยพิจารณางานให้เหมาะสมกับกับอายุ เพศ ความสามารถ ความสนใจตลอดจนความเชื่อทางศาสนา

4. การรายงานผลการทำงานบริการสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนคติในเรื่องการรายงานผลการทำงานบริการสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่า การรายงานผลการทำงานบริการสังคมกลับไปสำนักงานคุมประพฤติทางไปรษณีย์เหมาะสมแล้ว รองลงมาคือ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่รับตัวผู้ถูกคุมความประพฤติมาทำงานจนถึงการรายงานผลการทำงานไม่มีความยุ่งยาก ท่านสามารถทำได้โดยสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กองกิจกรรมชุมชนและบริการสังคม (2550, น. 31) ได้กล่าวไว้ว่า การรายงานผลการปฏิบัติงานการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติให้เป็นไปตามวิธีการที่หน่วยงานภาคีตกลงกับสำนักงานคุมประพฤติ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ 2 วิธี คือ หน่วยงานภาคีดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์โดยใช้ซองธุรกิจตอบรับของสำนักงานคุมประพฤติ ซึ่งดำเนินการส่งกลับได้ทันที เมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละรายทำงานครบตามจำนวนชั่วโมงที่ศาลกำหนด และใส่ซองปิดผนึกและมอบให้อาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรมหรือบุคคลในชุมชนที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานคุมประพฤติให้เป็นผู้ประสานงานนำไปส่งให้กับสำนักงานคุมประพฤติ

ทัศนคติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานของบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งประกอบไปด้วยปัญหาและอุปสรรค 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการติดต่อประสานงาน ด้านทัศนคติ ด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ ผลการศึกษาภาพรวมพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ด้านการติดต่อประสานงาน เป็นปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นในเรื่องปัญหาและอุปสรรค สามารถสรุปได้และแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านการติดต่อประสานงาน
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ
4. ด้านทัศนคติ

1. ด้านการติดต่อประสานงาน
จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่า สำนักงานคุมประพฤติขาดการประชุมร่วมกันกับหน่วยงานภาคีทำให้รูปแบบการทำงานบริการสังคมที่ไม่ชัดเจน เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ สำนักงานคุมประพฤติขาดเจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติในหน่วยงานภาคี ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กองกิจกรรมชุมชนและบริการสังคม (2548, น. 4) ได้กล่าวไว้ว่า สำนักงานคุมประพฤติขาดการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาคีและไม่มีการแจ้งให้หน่วยงานภาคีทราบล่วงหน้าก่อนจัดส่งผู้กระทำผิดไปทำงานบริการสังคม เนื่องจากอัตรากำลังของพนักงานคุมประพฤติน้อยและปริมาณคดีในความรับผิดชอบมีมากเกินไปทำให้ขาดการจัดสรรเวลาออกมาดูแล สอดส่องการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อได้สอบถามปัญหาข้อขัดข้องในระหว่างการปฏิบัติงานจากผู้ถูกคุมความประพฤติและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคี และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปุชิตา นิลสิน (2541, น. 103) ได้กล่าวไว้ว่า กรมคุมประพฤติดี้อัตรากำลังของพนักงานคุมประพฤติดูอยู่จำกัด ต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน จึงทำให้ไม่มีเวลาในการประสานงานหรือดำเนินการในเรื่องการทำงานบริการสังคมโดยตรง

2. ด้านบุคลากร

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า หน่วยงานภาคีขาดบุคลากรในการสอนงานผู้ถูกคุมความประพฤติ เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ จำนวนบุคลากรในหน่วยงานมีไม่เพียงพอ เนื่องจากผู้ดูแลการทำงานบริการสังคมมีหน้าที่ประจำที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ทำให้ไม่มีเวลามาคอยดูแลให้คำแนะนำหรือเอาใจใส่ผู้ถูกคุมความประพฤติเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปุชิตา นิลสิน (2541, น. 1-2) ที่สรุปไว้ว่า หน่วยงานภาคียังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญ และเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบริการสังคม และหน่วยงานภาคีที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอ และไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติพักอาศัยอยู่

3. ด้านผู้ถูกคุมความประพฤติ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคด้านผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ปัญหาของผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการคัดค้านการทำงานบริการสังคมเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ คุณสมบัตินของผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นไม่ตรงกับงานที่หน่วยงานภาคีจัดไว้ให้ เนื่องจากผู้ถูกคุมความประพฤติไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงานบริการสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งเข้าใจเพียงว่าต้องทำงานบริการสังคมให้ครบตามเงื่อนไขของศาลเท่านั้น จึงไม่ได้คำนึงถึงคุณสมบัติหรือความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปุชิตา นิลสิน (2541, น. 1-2) ซึ่งสรุปไว้ว่า ศาลมักสั่งให้จำเลยทำงานบริการสังคมโดยไม่ผ่านการสืบเสาะจากพนักงานคุมประพฤติ ทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ผ่านการสืบเสาะส่วนใหญ่จะขาดความพร้อมในการทำงานบริการสังคม

4. ด้านทัศนคติ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคด้านทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่มาทำงานบริการสังคมตามที่นัดหมาย เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การทำงานบริการสังคมไม่สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติให้ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปุชิตา นิลสิน (2541, น. 101) สรุปไว้ว่า หน่วยงานภาคีไม่เห็นประโยชน์ในการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติโดยคิดว่าเป็นการเพิ่มภาระและขาดความไว้วางใจในตัวผู้ถูกคุมความประพฤติ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนุลักษณ์ วิริยะ (2542, น. 60) สรุปไว้ว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐศึกษินดีและภูมิใจที่หน่วยงานได้มีส่วนช่วยในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุม

ความประพฤติ โดยไม่มีผู้ใดรู้สีกว่ายุ่งยากหรือเป็นภาระที่จะต้องดูแลจัดหางานให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำ

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้อของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่า

- อายุที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05 และได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกับกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี กลุ่มอายุ 46-50 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกับกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 41-45 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกับกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี กลุ่มอายุ 36-40 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกับกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มอายุ 31-35 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกับกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี เนื่องจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงานและอยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานซึ่งยังมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมยังไม่ชัดเจน เพราะระดับผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ยังไม่ได้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาความรู้เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมกับทางสำนักงานคุมประพฤติโดยตรง แต่ปฏิบัติงานจากการถ่ายทอดจากหัวหน้างานหรือผู้บริหารตามลำดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอนุลักษณ์ วิริยะ (2542, น. 42) ได้สรุปไว้ว่า กลุ่มที่มีหน้าที่ในการจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมจะเป็นผู้จัดหางานและกำกับดูแลการทำงานมากกว่าผู้อนุมัติรับเข้าทำงานและผู้ประสานงาน

- อายุที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05 และได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกับอายุระหว่าง 36 – 40 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 46 – 50 ปี มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกับอายุระหว่าง 36 – 40 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 41 – 45 ปี มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกับอายุระหว่าง 36 – 40 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 31 – 35 ปี และกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกับอายุระหว่าง 36 – 40 ปี เนื่องจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่มีอายุมากจะมีความชำนาญการและมีกลวิธีในการบริหารจัดการซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติและเข้ารับการอบรม สัมมนาร่วมกับทางสำนักงานคุมประพฤติอยู่

เป็นประจำ ทำให้มีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องของการทำงานบริการสังคมได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่มีประสบการณ์ในงานคุมประพฤติได้ไม่นานนัก ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กองกิจการชุมชนและบริการสังคม กลุ่มงานบริการสังคม (2548, น. 4) ได้กล่าวไว้ว่า หน่วยงานภาคีมีบุคลากรไม่เพียงพอทำให้ไม่มีผู้ประสานงานที่แน่ชัดมีการสับเปลี่ยนโยกย้ายการปฏิบัติงานเป็นประจำทำให้การติดตามการทำงานบริการสังคมไม่ต่อเนื่อง

- ระยะเวลาการปฏิบัติงานกับปัญหาและอุปสรรคด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05 และได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 7 ปีขึ้นไป มีปัญหาและอุปสรรคด้านการประสานงานแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5-6 ปี กลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-2 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการประสานงานแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5-6 ปี กลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 3-4 ปี มีปัญหาและอุปสรรคด้านการประสานงานแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5-6 ปี เนื่องจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีส่วนใหญ่ได้ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคีได้ไม่นานนักและไม่เพียงจะมารับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมทำให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานบริการสังคมได้ไม่ชัดเจน ซึ่งตรงกันข้ามกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีที่ได้ปฏิบัติงานและได้เกี่ยวข้องกับการทำงานบริการสังคมมาเป็นระยะเวลานานแล้วส่วนใหญ่จะเป็นระดับหัวหน้างานหรือผู้บริหารขององค์กรซึ่งได้เข้าร่วมกับการอบรมหรือสัมมนาที่ทางสำนักงานคุมประพฤติเป็นประจำ ทำให้มีประสบการณ์ในการรับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำงานบริการสังคมต่างกลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุลักษณ์ สาริกบุตร (2539, น. 3) ได้กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ในการรับความรู้ในเรื่องการทำงานบริการสังคมต่างกันมีผลต่อทัศนคติในเรื่องการทำงานบริการสังคมต่างกัน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของอนุลักษณ์ วิริยะ (2542, น. บทคัดย่อ) สรุปไว้ว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีส่วนมากจะเป็นระดับปฏิบัติงานทั่วไป ซึ่งไม่มีหน้าที่โดยตรงในการจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมและรู้เรื่องการทำงานบริการสังคมจากผู้ถูกคุมความประพฤติที่มาทำงาน